RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2731/75

af 29. oktober 1975

om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), særlig artikel 2, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

De fælles priser for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede må fastsættes for bestemte standardkvaliteter; disse skal så vidt muligt svare til gennemsnitskvaliteterne af det i Fællesskabet høstede korn;

standardkvaliteterne er blevet fastsat i Rådets forordning nr. 865/67/EØF af 14. november 1967 (3); de i den pågældende forordning indeholdte definitioner af forskellige bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, har medført visse vanskeligheder ved anvendelsen; det er derfor rimeligt at præcisere dem og desuden supplere og yderligere tilpasse metoderne til fastsættelse af disse bestanddele og af vandindholdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen og interventionspriserne for blød hvede fastsættes, defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig blød hvede med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for blød hvede karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale vilkår høstede bløde hvedes gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16 %;

c) samlet procentvis andel af de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn: 5 %, heraf:

— knækkede kerner: 2 %,

— kornbesats (urenheder): 1,5 % (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og kerner med misfarvede kim),

— spirede kerner: 1 %,

— andre urenheder: 0,5 % (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, brand- og rustkerner, døde insekter og dele af insekter);

d) egenvægt: 75 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 2

Den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen og interventionsprisen for rug fastsættes, defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig rug, med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for rug karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale vilkår høstede rugs gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16 %;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn: 5 %, heraf:

— knækkede kerner: 2 %,

— kornbesats: 1,5 % (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, andre kornarter og kerner angrebet af skadedyr),

(1) Se side 1 i denne Tidende.
(2) Udtalelse afgivet 16. 10. 1975, (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) EFT nr. 279 af 18. 11. 1967, s. 2.

— spirede kerner: 1 %,

— andre urenheder: 0,5 % (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, døde insekter og dele af insekter),

d) egenvægt: 71 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 3

Den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen og interventionsprisen fastsættes, defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig byg, med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for byg karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale betingelser høstede bygs gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16 %;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn: 4 %, heraf:

— kornbesats: 2 % (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, andre kornarter og kerner angrebet af skadedyr),

— spirede kerner: 1 %,

— andre urenheder: 1 % (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter);

d) egenvægt: 67 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 4

Den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen og interventionsprisen for majs fastsættes, defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig majs, med sund lugt og fri for levende skadedyr;

b) vandindhold: 15 %;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn: 8 %, heraf:

— knækkede kerner: 2 % (ved knækkede kerner forstås dele af kerner eller kerner, der falder gennem en rundthulssigte på 4,5 mm),

— kornbesats: 4 % (ved kornbesats forstås andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og kerner med unormal farvning: kerner med unormal farvning er kerner, som på grund af varmepåvirkning på en mere eller mindre stor del af skallen og kernens indre fremviser en brunlig-sort farvning, og som ikke er fordærvede kerner),

— spirede kerner: 1 %,

— andre urenheder: 1 % (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter).

Artikel 5

Den standardkvalitet, for hvilken indikativprisen, interventionsprisen og den garanterede mindstepris for hård hvede fastsættes, defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig hård hvede, med sund lugt, fri for levende skadedyr, tør, med ravgul til brun farve, på brudfladen med et glasagtigt, gennemsigtigt og hornagtigt udseende, og som svare til den i Fællesskabet under normale betingelser høstede hård hvedes gennemsnitlige kvalitet;

b) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er mangelfri hårde hvedekerner: 24,5 %, heraf:

— hårde hvedekerner, som selv delvis, har mistet deres glasagtige udseende, og bløde hvedekerner: 20 %, heraf højst 4 % bløde hvedekerner,

— knækkede kerner: 2 %,

— kornbesats: 1,5 % (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, kerner af andre kornarter end hård og blød hvede, kerner angrebet af skadedyr, kerner med misfarvede kim og plettede kerner),

— spirede kerner: 0,5 %,

— andre urenheder: 0,5 % (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordævede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, brand og rustkerner, døde insekter og dele af insekter);

c) egenvægt: 78 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 6

Med henblik på anvendelsen af denne forordning

a) er de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, defineret i bilag I A, medmindre denne

forordning indeholder andre definitioner, og bestemmes i overensstemmelse med den i bilag I B foreskrevne referencemetode;

b) følger bestemmelsen af vandindholdet under hensyntagen til den i bilag II angivne metode;

c) bliver metoden til bestemmelse af hårde hvedekerner, som har mistet deres glasagtige udseende, fastlagt i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75.

Artikel 7

1. Rådets forordning (EØF) nr. 768/69 af 22. april 1969 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede [1] ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. november 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. oktober 1975.

På Rådets vegne

G. MARCORA

Formand

(1) EFT nr. L 100 af 28. 4. 1969, s. 8.

BILAG I

A. BESTANDDELE, SOM IKKE ER MANGELFRIT BASISKORN

1. **Knækkede kerner:**

   Alle kerner, på hvilke endospermen ligger delvis udækket, betragtes som knækkede kerner. Kerner beskadiget ved tærskning og kerner, hvis kim er slået af, henregnes ligeledes til denne gruppe.

   Denne definition gælder ikke for majs.

2. **Kornbasis (urenheder)**

   a) Uudviklede kerner:

      Ved uudviklede kerner forstås de kerner, der efter at samtlige andre i dette bilag nævnte bestanddele af kornprøven er blevet fjernet, falder gennem slidssigter med følgende slidsbredder: blød hvede 2 mm, rug 1,8 mm, hård hvede 1,9 mm, byg 2,2 mm.

      Endvidere henregnes også frostskadede kerner og alle umodne (grønne) kerner til denne gruppe.

   b) Andre kornarter:

      Ved »andre kornarter« forstås alle kerner, som ikke er af den art, hvoraf prøven er udtaget. Når det drejer sig om en prøve af hård hvede henregnes alle kerner af blød hvede udover en procentvis andel på 4% til »andre kornarter«.

   c) Kerner angrebet af skadedyr:

      Kerner angrebet af skadedyr er kerner, der kan fremvise spor af afgnavning. Væggelusinficeret hvede hører ligeledes til denne gruppe.

   d) Kerner, der fremviser misfarvning af kimen og plettede kerner:

      Kerner med misfarvede kim er kerner med brune til sortbrune misfarvninger i skallen omkring ubeskadigede ikke-spirede kim. For blød hvede lades indtil 8% kerner med misfarvede kim ude af betragtning. For hård hvede anses som plettede kerner de kerner, der på andre steder end selve kimen udviser brune til brunsorte pletter.

3. **Spirede kerner**

   Ved spirede kerner forstås kerner, hvor rod- eller bladkimen kan ses med det blotte øje. Ved bedømmelse af prøvens indhold af spirede kerner skal man dog tage hensyn til dens almindelige udseende. Ved nogle kornarter, f.eks. hård hvede, træder kimen stærkt frem, således at den skal, der dækker kimen brister når kornpartiet bringes i bevægelse. Disse kerner ligner spirede kerner, men henregnes ikke til denne gruppe. Spirede kerner foreligger kun, når kimen har undergået tydeligt erkendelige forandringer, hvorved den spirede kerne let lader sig skelne fra en normal kerne.

4. **Andre urenheder (Schwarzbesatz)**

   a) Ukrudtsfrø.

   b) Fordærvede kerner:

      Fordærvede kerner er kerner, som ved forrådnelse, skimmel- eller bakterieangreb eller ved anden påvirkning er blevet uanvendelige til menneskeføde og for foderkorns vedkommende til foder.

Til de fordærvede kerner hører også varmebeskadigede kerner; varmebeskadigede kerner er fuldt udvoksede kerner, hvis skal har en gråbrun til sort farve, og hvis indre ved gennemskæring viser en gullig-grå til sortbrun farvning.

Kerner, der er beskadigede af hvedegalmyg, regnes kun som fordærvede kerner, hvis mere end halvdelen af kernens overflade udviser en grå til sort farve, som følge af et sekundært svampeangreb. Hvis misfarvningen dækker mindre end halvdelen af kernens overflade, regnes kernen som angrebet af skadedyr.

c) Egentlige urenheder:

Alle de bestanddele i en kornprøve, som bliver tilbage ved sigtning med en 3,5 mm slidssigte (undtagen andre kornarter og meget tykke kerner af basiskornarten) samt de bestanddele, der passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 1 mm, og anses for egentlige urenheder.

Sten, jordklumper, dele af halmstrå og andre urenheder, som findes i prøverne, og som passerer gennem en sigte med en slidsbredde på mellem 1 mm og 3,5 mm, anses ligeledes for urenheder.

Denne definition gælder ikke for majs. For denne kornart skal alle de bestanddele i en prøve, der passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 1 mm samt alle de i foregående stykke nævnte urenheder anses som egentlige urenheder.

d) Avner (for majs brudstykker af kolber).

e) Meldrøje.

f) Kerner angrebet af brand og rust.

g) Døde insekter og dele af insekter.

5. Levende skadedyr.

B. REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF DE BESTANDDELE, SOM IKKE ER MANGELFRIT BASISKORN

1. For *blød hvede, hård hvede, rug og byg* sigtes en gennemsnitsprøve på 250 gram gennem to slidssigter, den ene med 3,5 mm og den anden med 1 mm slidsbredde, i begge tilfælde i løbet af et halvt minut. For at sikre en konstant sigtning anbefales en mekanisk sigte f.eks. et vibrationsbord med påmonterede sigter.

   De bestanddele, der holdes tilbage af sigten med en slidsbredde på 3,5 mm, og de, der passerer gennem sigten med en slidsbredde på 1 mm, vejes sammen og betragtes som egentlige urenheder. Såfremt de bestanddele, der holdes tilbage af sigten med en slidsbredde på 3,5 mm omfatter kerner, der hører under gruppen »andre kornarter« eller meget tykke kerner af basiskornet, skal disse igen tilbage i den sigtede prøve. Ved sigtning gennem sigten med 1 mm slidsbredde skal det undersøges, om der i prøven findes levende skadedyr.

   Af den sigtede prøve tages ved hjælp af en prøvedeler en prøve på 50 til 100 gram. Denne delprøve vejes.

   Derefter spredes denne delprøve ved hjælp af en pincet eller en hornspatel ud på en bordplade, og knækkede kerner, andre kornarter, spirede kerner, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, kerner med misfarvede kim, plettede kerner, ukrudtsfrø, meldrøje, fordærvede kerner, kerner angrebet af brand og rust, avner, levende skadedyr og døde insekter fjernes.

   Såfremt delprøven indeholder kerner, som endnu sidder i avnerne, afskalles disse kerner med hånden, idet avnerne henregnes til gruppen avner. Sten, sand og dele af halmstrå betragtes som egentlige urenheder.

   Delprøven sigtes i et halvt minut gennem en sigte med en slidsbredde på 2 mm for blød hvede, 1,8 mm for rug, 1,9 mm for hård hvede og 2,2 mm for byg. De bestanddele, der

passerer gennem denne sigte, anses for uudviklede kerner. Frostskadede samt umodne, grønne kerner henhører under gruppen uudviklede.

2. For *majs* rystes en gennemsnitsprøve på 500 gram i et halvt minut i en slidssigte med en slidsbredde på 1 mm. Det konstateres, om der forekommer levende skadedyr og døde insekter.

   I de bestanddele, der bliver tilbage efter sigtning med en sigte med en slidsbredde på 1 mm, frasorteres sten, sand, dele af halmstrå og andre egentlige urenheder ved hjælp af en pincet eller en hornspatel.

   De således fjernede egentlige urenheder føjes til de bestanddele, der er passeret gennem sigten med en slidsbredde på 1 mm, og vejes sammen med disse.

   Ved hjælp af en prøvedeler tages en prøve på 100 til 200 gram af den sigtede prøve. Denne delprøve vejes. Derefter spredes den i et tyndt lag ud på en bordplade. Ved hjælp af en pincet eller en hornspatel fjernes dele af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, spirede kerner, ukrudtsfrø, fordærvede kerner, avner, levende skadedyr og døde insekter.

   Derefter sigtes denne delprøve gennem en rundthulssigte med en huldiameter på 4,5 mm. De bestanddele, der passerer gennem denne sigte, betragtes som knækkede kerner.

3. De grupper af bestanddele, der ikke er mangelfrit basiskorn, og som er bestemt i henhold til de under punkterne 1 og 2 nævnte metoder, og for hvilke de procentvise andele er fastsat i artiklerne 1—5, skal vejes så akkurat som muligt med en nøjagtighed på 0,01 gram og beregnes i procentvise andele af gennemsnitsprøven. Oplysningerne i analyserapporten angives med en nøjagtighed på 0,1 %. Det konstateres, om der er levende skadedyr til stede.

   Principielt skal der ved hver prøve foretages to analyser. De må med hensyn til de samlede ovenfor nævnte bestanddele ikke afvige fra hinanden med mere end 10 %.

4. Ved de under punkterne 1, 2, og 3 nævnte metoder skal følgende apparatur anvendes:

   a) prøvedeler, f.eks. en konisk eller en riflet prøvedeler;

   b) præcisions- og finvægt;

   c) slidssigter med en slidsbredde på 1 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2 mm, 2,2 mm og 3,5 mm og en rundthulssigte med en huldiameter på 4,5 mm. Sigterne monteres eventuelt på et vibrationsbord.

BILAG II

PRAKTISK REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF VANDINDHOLDET

1. **Princip:**

Produktet tørres ved en temperatur på 130—133 °C og ved normalt lufttryk i et i forhold til partiklernes størrelse empirisk fastsat tidsrum.

2. **Anvendelsesområde:**

Denne tørringsmetode gælder for knust korn, hvoraf mindst 50 % passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 0,5 mm, og højst 10 % holdes tilbage af en sigte med runde huller på 1 mm. Metoden gælder ligeledes for mel.

3. **Apparatur:**

Præcisionsvægt.

Findelingsapparat af et materiale, som ikke absorberer fugtighed, er let at rense, muliggør en hurtig og ensartet formaling uden at fremkalde en mærkbar opvarmning, i så vidt omfang som muligt udelukker kontakt med den omgivende luft, og som svarer til de under punkt 2 stillede krav (f.eks. en keglemølle, der kan skilles ad).

Beholder af korrosionsbestandigt metal eller af glas med slebet låg; nyttefladen må muliggøre en fordeling af prøven med 0,3 gram pr. cm^2.

Elektrisk opvarmet, termostatstyret tørreskab, som er indstillet på en temperatur mellem 130 og 133 °C (1) og har en tilstrækkelig ventilation (2).

Eksikkator med en tyk, perforeret plade af metal eller eventuelt porcelæn, indeholdende silicagel gennemvædet med kobaltchlorid eller et andet effektivt tørringsmiddel.

4. **Fremgangsmåde:**

a) Tørring:

Mindst 5 gram af den malede substans vejes i den på forhånd tarerede beholder. Beholderen anbringes i et tørreskab, der er opvarmet til 130 °C. For at undgå at tørreskabets temperatur falder for meget, stilles beholderen ind så hurtigt som muligt. Man lader tørringen vare 2 timer at regne fra det tidspunkt, hvor tørreskabet på ny har nået en temperatur på 130 °C. Beholderen tages derefter ud af tørreskabet, låget lægges hurtigt på, den afkøles i 30 til 45 minutter i en ekssikkator, hvorefter den vejes (vejningen skal ske med en nøjagtighed på 1 mg).

b) Fortørring:

Kerner, hvis vandindhold er højere end 17 %, skal fortørres på følgende måde:

50 gram af de umalede kerner vejes i en dertil egnet beholder (f.eks. en aluminiumsplade på 20 × 12 cm med en rand på 0,5 cm), tørres i et tørreskab i 7 til 10 minutter ved en temperatur på 130 °C og tages ud af tørreskabet; man lader kerner tørre afdækket i laboratoriet i 2 timer, hvorefter de vejes (vejningen skal ske med en nøjagtighed på 10 mg). De delvis tørrede kerner males, og det tilbageblevne vandindhold bestemmes som beskrevet under litra a).

---

(1) Lufttemperaturen i det indre af tørreskabet.

(2) Tørreskabet skal have en sådan varmekapacitet, at det, når det er indstillet på en temperatur på 131 °C, kan nå denne temperatur på mindre end 45 minutter, efter at det højeste antal prøver, der tørres samtidigt, er sat ind. Ventilationen skal være af en sådan beskaffenhed, at forskellen mellem de resultater, der opnås efter to timers tørring af alle de prøver af blød hvede, som skabet kan rumme, og resultater, der opnås efter fire timers tørring, er mindre end 0,15 %.

5. **Beregningsmetode og formler:**

E = prøvens oprindelige vægt i gram,

M = prøvens vægt i gram efter konditionering,

M' = prøvens vægt i gram efter formaling,

m = prøvens vægt i gram efter tørring.

Produktets vandindhold, udtrykt i procent er lig med:

— uden forudgående konditionering $(E - m) \times \frac{100}{E}$

— med forudgående konditionering

$$\left[\frac{(M' - m)M}{M'} + E - M\right] \times \frac{100}{E} = 100 \left(1 - \frac{Mm}{EM'}\right)$$

Der foretages mindst to prøver.

6. **Bestemmelsens nøjagtighed:**

Forskellen mellem de to bestemmelser af vandindholdet i en og samme prøve må ikke overstige ± 0,1 %.